

ابوالفضل (ع)، عبد صالح خداوند

در چهارم شعبان سال 26 هجری امیرالمؤمنین علی (ع) صاحب فرزند پسری شدند به نام عباس که ام البنین مادرش بود.

در چهارم شعبان سال 26 هجری امیرالمؤمنین علی (ع) صاحب فرزند پسری شدند به نام عباس که ام البنین مادرش بود. او که در کنار فرزندان حضرت زهرا (س) بزرگ شده بود علاقه و محبت ویژه ای به آنها داشت. القاب زیادی برای ایشان گفته اند مانند ابوالفضل که به دلیل شجاعت به این نام لقب گرفتند. ابو قربه یکی دیگر از القاب ایشان می باشد. قربه یعنی مشک و در زبان عربی هرگاه کسی با شخصی یا چیزی همراهی بسیاری داشته باشد کلمه "اب" را به آن اضافه می کنند و چون حضرت ابوالفضل آب آور کاروان امام حسین (ع) بود به او لقب "ابو قره" داده اند.

امام صادق (ع) به ایشان لقب عبد صالح دادند که این منزلت عظیم حضرت ابوالفضل را نشان می دهد

اهل بیت (ع) در رابطه با مقام و جایگاه حضرت ابوالفضل سخنان بسیاری دارند.

امام صادق (ع) به ایشان لقب عبد صالح دادند که این منزلت عظیم حضرت ابوالفضل را نشان می دهد.

امام صادق (ع)، در رابطه با صفات برجسته حضرت ابوالفضل (ع) فرمودند:

عموی ما عباس بن علی (ع) چنین صفاتی داشت:

1- بصیرت نافذ، 2- بینش عظیم، 3- ایمان بسیار و شدید، 4- جهاد در محضر امام حسین (ع)، 5- جانبازی و ایثار، 6- شهادت در راه امام خود.

امام صادق (ع) در ادامه زیارت ابوالفضل (ع) بخشی دیگر از خصوصیات برجسته علمدار کربلا را، با عبارت «شهادت می دهم»، بر می شمارد و می فرماید شهادت می دهم که تو:

در برابر جانشین رسول اکرم (ص) در مقام تسلیم بودی، امام حسین (ع) را تصدیق کردی، به حجت خدا وفادار ماندی و خیرخواه امام خود بودی. من شهادت می دهم و خدا را نیز گواه می گیرم که تو راه جنگاوران و شهدای بدر را پیمودی. شهادت می دهم که تو در خیرخواهی تا آخرین حد تلاش کردی و آنچه در توان داشتی به انجام رساندی.

امام صادق (ع) در پایان می فرماید:

در برابر این فداکارها، خداوند بزرگ تو را در جمع شهدا قرار داد، روانت را با ارواح نیکبختان همنشین ساخت، وسیعترین منزل بهشتی و برترین غرفه فردوس را به تو عطا کرد و یادت را در ملاء اعلی بلند ساخت.

امام صادق (ع) در فصلی دیگر از سخنانش به عظمت مقام ابوالفضل (ع) درود می فرستد و می فرماید:

سلام خدا و سلام فرشتگان مقربش و سلام پیامبران مرسل و بندگان شایسته الهی و سلام همه شهدا و صدیقان، سلامهای پاک و طیب در صبحگاهان و شامگاهان، بر تو باد ای فرزند امیرالمؤمنین.

خدا لعنت کند آن را که حق تو را نشناخت و حرمت تو را پاس نداشت، خدا لعنت کند کسی را که حق تو را نشناسد و مقام تو را سبک بشمارد، خداوند لعنت کند مردمی را که حرامهای الهی را در شأن تو حلال شمردند و با کشتن تو حرمت اسلام را زیر پا نهادند.

پی نوشت:

تاریخ امام حسین (ع) - جلد 9